

OPŁATY i FUNDUSZE

w ochronie środowiska

VERLAG
DASHÖFER
Literatura fachowa
dla firm i instytucji

AKTUALNOŚCI • PORADY PRAWNE • TEMAT NUMERU • FINANSE • PYTANIA I ODPOWIEDZI

Nr 10 październik 2007

Miesięczny serwis informacyjno-doradczy

www.dashofer.pl

Spis treści:

■ Aktualności

- Weszła w życie zmiana ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji 1
- 15 listopada 2007 r. wejdzie w życie ustawa o nawozach i nawożeniu 2

■ Porady prawne

- Minimalny zakres udostępnianych informacji o środowisku 4
- Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – przebieg postępowania 6

■ Temat numeru

- Decyzje środowiskowe – istotny element w realizacji inwestycji 9

■ Finanse

- Substancje zubożające warstwę ozonową – jakie opłaty i kary obowiązują? 12
- Zabezpieczenie roszczeń w gospodarce odpadami 13
- Monitoring wielkości emisji 15

■ Pytania i odpowiedzi 16

§ Aktualności

Weszła w życie zmiana ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji

10 października br. weszła w życie ustawa z dnia 29 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Ustawa z dnia 29 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz.U. Nr 176 poz. 1236) związana jest z dotychczasowymi doświadczeniami w zakresie funkcjonowania przepisów ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz.U. Nr 25, poz. 202 z późn. zm.) dotyczących obowiązku pokrycia siecią zbierania pojazdów przez wprowadzających pojazd 100% terytorium kraju.

– ekonomicznych. Związane jest to ze specyficznym ukształtowaniem niektórych terenów Polski (np. rejonny gór, jezior, lasów). W związku z tym na pewnych terenach nie powstały żadne punkty zbierania pojazdów głównie z powodów ekonomicznych.

Okazało się, iż na terenach tych nie istnieje praktycznie żadne zapotrzebowanie na usługi punktów zbierania pojazdów i stacji demontażu, co uniemożliwia przedsiębiorcom organizację tych punktów, właśnie z przyczyn ekonomicznych.

Zmiana sankcji

W ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji zmienione zostały regulacje zawarte w art. 14. Jego ust. 1 otrzymał brzmienie:

„1. Wprowadzający pojazd, który jest obowiązany do zapewnienia sieci lub który złożył oświadczenie,

Geneza zmian

W okresie obowiązywania poprzedniej ustawy okazało się niemożliwe do wykonania pokrycie siecią zbierania pojazdów przez wprowadzających pojazd 100% terytorium kraju, głównie z przyczyn obiektywnych

się pomocne w pracy.

Z wyrazami szacunku,
Wydawnictwo Verlag Dashofer

Katarzyna Lubecka-Figiel

Katarzyna Lubecka-Figiel
Redaktor odpowiedzialny
e-mail: lubecka@dashofer.pl
tel. (0-22) 559 36 84

Szanowni Państwo!

Przekazuję Państwu kolejny numer serwisu informacyjno-doradczy „Opłaty i fundusze w ochronie środowiska”.

W tym numerze zapraszam przede wszystkim do lektury artykułów, związanych z procedurami w za-

kresie ochrony środowiska. Artykuły te znajdziecie Państwo w dziale „Porady prawne”.

Ponadto polecam artykuły z działu „Finanse”, w tym tekst o zabezpieczeniu roszczeń w gospodarce odpadami. Wierzę, że informacje zawarte w tych artykułach, jak również w pozostałych tekstach spełnią Państwa oczekiwania i okażą

o którym mowa w art. 11 ust. 4, i nie spełnia tego obowiązku, jest obowiązany do naliczenia i wpłacenia opłaty za brak sieci, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6.”

Dodanymi nowymi regulacjami są ust. 5 i 6 w art. 14. Przewidują one, że w przypadku zapewnienia sieci zbierania pojazdów obejmującej co najmniej 95% terytorium kraju, podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest zwolniony z opłaty za brak sieci. **Natomiast w przypadku zapewnienia przez ten podmiot sieci obejmującej:**

- 1) poniżej 95%, ale nie mniej niż 90% terytorium kraju – wysokość opłaty za brak sieci ulega obniżeniu o 75%;
- 2) poniżej 90%, ale nie mniej niż 85% terytorium kraju – wysokość opłaty za brak sieci ulega obniżeniu o 50%.

Zmiany te mają na celu uczynienie sankcji za niezorganizowanie sieci zbierania pojazdów sankcjami proporcjonalnymi w stosunku do stopnia wykonania obowiązku utworzenia sieci, a przez to sprawiedliwymi.

Dotychczas taka sama sankcja nakładana była bowiem zarówno na podmiot, który w ogóle nie posiada sieci, jak i na taki, który np. utworzył sieć na obszarze obejmującym swoim zasięgiem 95%, a nawet 99% powierzchni terytorium Polski. Zmiana zmienia ten stan rzeczy w ten sposób, aby sankcja była ściśle związana ze stopniem niekompletności sieci.

Obowiązki bez zmian

Należy zwrócić uwagę, że podstawowy obowiązek wprowadzających pojazd związany z zapewnieniem sieci zbierania pojazdów określony w art. 11 ust. 1 w taki sposób, aby zapewnić właścicielowi możliwość oddania pojazdu wycofanego z eksploatacji do punktu zbierania pojazdów lub stacji demontażu, położonych w odległości nie większej niż 50 km w linii prostej od miejsca zamieszkania albo siedziby właściciela pojazdu, pozostał bez zmian.

Opłaty za 2007 rok

Art. 2 znowelizowanej ustawy określa, że do obliczenia opłaty za

brak sieci za 2007 rok stosuje się już przepisy zmienione, a więc korzystniejsze dla wprowadzających pojazdy. ■

NASI STALI EKSPERCI:

Paulina Grabowska, prawnik. Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego, aplikant radcowski w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie. Ukończyła Szkołę Prawa Amerykańskiego oraz Szkołę Prawa Brytyjskiego i Europejskiego przy Uniwersytecie Warszawskim. Absolwentka studiów podyplomowych „Zarządzanie i finanse w przedsiębiorstwie” w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Obecnie pracownik dużej kancelarii.

Michał Kuliński, prawnik. Wykształcenie: Uniwersytet Jagielloński – Wydział Prawa i Administracji (1996-1998), Uniwersytet Warszawski – Wydział Prawa i Administracji (1998 – ukończony w 2001 r.), Centrum Prawa Amerykańskiego – Levin College of Law University of Florida przy WPiA UW, Studium Bezpieczeństwa Narodowego przy Instytucie Stosunków Międzynarodowych UW. Pracuje nad doktoratem w Instytucie Prawa Międzynarodowego Uniwersytetu Warszawskiego. Jest pracownikiem firmy Prawniczej „Smoktunowicz&Falandysz”.

Krzysztof Choromański, współwłaściciel i Członek Zarządu Biura Konsultacyjnego KOBİKO Sp. z o.o. odpowiedzialny za zarządzanie projektami (ekonomiczne zagadnienia ochrony środowiska oraz przygotowanie i realizacja przedsięwzięć inwestycyjnych w zakresie infrastruktury ochrony środowiska i gospodarki komunalnej).

§ Aktualności

15 listopada 2007 r. wejdzie w życie ustawa o nawozach i nawożeniu

15 listopada 2007 r. wejdzie w życie ustawa z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz.U. Nr 147, poz. 1033). Uchyła ona z tym dniem dotychczas obowiązującą ustawę z dnia 26 lipca 2000 r. o nawozach i nawożeniu (Dz.U. Nr 89, poz. 991 z późn. zm.). **Nadzór i kontrola w zakresie nawozów, nawożenia oraz środków wspomagających uprawę roślin należą m.in. do Inspekcji Ochrony Środowiska. W poniższym artykule omówiono kilka najbardziej istotnych kwestii odpowiedzialności finansowej w związku**

z produkcją, obrotem i stosowaniem nawozów.

Zakres regulacji

Nowa ustawa reguluje:

- 1) warunki i tryb wprowadzania do obrotu nawozów, z wyłączeniem spraw związanych z wprowadzaniem do obrotu nawozów uregulowanych w przepisach rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów (Dz.Urz. WE L 304 z 21.11.2003, str. 1, z późn. zm.);

- 2) warunki i tryb wprowadzania do obrotu środków wspomagających uprawę roślin;
- 3) zadania i właściwości organów oraz jednostek organizacyjnych w zakresie wprowadzania do obrotu nawozów na podstawie przepisów rozporządzenia nr 2003/2003;
- 4) stosowanie nawozów i środków wspomagających uprawę roślin w rolnictwie;
- 5) zapobieganie zagrożeniom dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska, które mogą powstać w wyniku przewozu, przechowywania i stosowania nawozów oraz środków wspomagających uprawę roślin;
- 6) agrochemiczną obsługę rolnictwa.

Przepisy ustawy natomiast nie naruszają przepisów prawa wodnego w zakresie ograniczania i zapobiegania zanieczyszczaniu wód związkami azotu pochodzącymi ze źródeł rolniczych.

Definicja nawozów

Nawozy zostały zdefiniowane jako produkty przeznaczone do dostarczania roślinom składników pokarmowych lub zwiększania żyzności gleb albo zwiększania żyzności stawów rybnych, którymi są nawozy mineralne, nawozy naturalne, nawozy organiczne i nawozy organiczno-mineralne.

WAŻNE!

Nawozy oznaczone znakiem „NAWÓZ WE” to nawozy spełniające wymagania określone w rozporządzeniu nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów.

Nowości

W tym zakresie regulacje zawarte w ustawie, w stosunku do obowiązujących przepisów, wprowadzają zmiany dotyczące:

- zasad opracowania planu nawożenia oraz zagospodarowania gnojówki i gnojowicy przez podmioty prowadzące wielkotowarowy chów lub hodowlę świń oraz podmioty nabywające od nich nawozy naturalne;
- ustanowienia wymagania uprawy roślin na posiadanych użytkach rolnych, na których podmioty prowadzące wielkotowarowy chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich zagospodarowują gnojówkę lub gnojowicę;
- zobligowania podmiotów prowadzących wielkoprzemysłowy chów i hodowlę drobiu i świń oraz nabywców nawozów naturalnych do przedkładania wójtom, burmistrzom lub prezydentom miast i wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska planów nawożenia (art. 18 ust. 6) zaopiniowanych przez okręgową stację chemiczno-rolniczą. Plany te stanowią bowiem niezbędną informację o działaniach na terenie gminy, związanych z przestrzeganiem przepisów o ochronie środowiska;
- ustanowienia zakazu stosowania nawozów podczas opadów deszczu. Propozycja ta została zgłoszona przez organy kontrolne ochrony środowiska ze względu na obserwowane praktyki pozbywania się gnojowicy podczas opadów.

Nadzór i kontrola

Nadzór i kontrola w zakresie nawozów, nawożenia oraz środków wspomagających uprawę roślin należą do Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Weterynaryjnej.

Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych sprawuje nadzór nad wprowadzaniem do obrotu nawozów, nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE”

i środków wspomagających uprawę roślin w sposób określony w przepisach o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Inspekcja Ochrony Środowiska przeprowadza kontrolę przestrzegania przepisów dotyczących warunków stosowania i przechowywania nawozów, nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE” oraz środków wspomagających uprawę roślin w sposób określony w przepisach o Inspekcji Ochrony Środowiska.

Inspekcja Weterynaryjna przeprowadza kontrolę w zakresie spełnienia przez nawozy oraz środki wspomagające uprawę roślin, wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w rozporządzeniu nr 1774/2002, lub zawierające te produkty, wymagań określonych w tym rozporządzeniu.

Opłaty sankcyjne

Pozostawione zostały opłaty sankcyjne za wprowadzanie do obrotu:

- 1) nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE”, nienależących do typów nawozów wyszczególnionych w załączniku nr I do rozporządzenia nr 2003/2003 lub niespełniających wymagań jakościowych określonych dla danego typu nawozu w tym załączniku,
- 2) nawozów lub środków wspomagających uprawę roślin niezgodnie z warunkami określonymi w ustawie.

Przepisy karne

Za naruszenie wymagań określonych w ustawie, dotyczących zarówno nawozów, jak i nawożenia, przewidziano sankcje karne. ■

Podstawa prawna:

Ustawa z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz.U. Nr 147, poz. 1033).

 Porady prawne

Minimalny zakres udostępnianych informacji o środowisku

Obowiązkiem publikacji danych o środowisku są objęte: administracja rządowa – centralna i terytorialna, jednostki samorządu terytorialnego oraz inne podmioty powołane do wykonywania zadań publicznych dotyczących środowiska i jego ochrony, np. lasy państwowe. W artykule przedstawiamy minimalny zakres udostępnianych informacji o środowisku wynikający z Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wzoru publicznie dostępnego wykazu danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie z dnia 18 czerwca 2007 r. (Dz.U. z 2007 r. Nr 120, poz. 827) oraz Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie sposobu udostępniania informacji o środowisku z dnia 18 czerwca 2007 r. (Dz.U. z 2007 r. Nr 120, poz. 828).

Jakość powietrza

Dotyczących jakości powietrza obejmuje:

- 1) wykaz stref, sporządzany w maksymalnie pięcioletnich odstępach czasu, uzyskany w wyniku odrębnie dla każdej substancji przeprowadzonej klasyfikacji, uwzględniającej:
  - a) strefy, w których stwierdzono przekroczenia poziomów dopuszczalnych,
  - b) strefy, w których poziom substancji jest wyższy od górnego progu oszacowania, nieprzekraczający poziomu dopuszczalnego,
  - c) strefy, w których poziom substancji mieści się pomiędzy dolnym i górnym progiem oszacowania,
  - d) strefy, w których poziom substancji nie przekracza dolnego progu oszacowania;
- 2) wykaz stref, sporządzany w jednorocznych odstępach

czasu, uzyskany w wyniku klasyfikacji prowadzonej odrębnie dla każdej substancji, uwzględniającej:

- a) strefy, w których poziom substancji przekracza poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji,
  - b) strefy, w których poziom substancji mieści się pomiędzy poziomem dopuszczalnym a poziomem dopuszczalnym powiększonym o margines tolerancji,
  - c) strefy, w których poziom substancji nie przekracza poziomu dopuszczalnego;
- 3) wyniki pomiarów poziomu substancji w powietrzu, udostępniane w bazie danych zgodnie z terminami określonymi w załączniku do rozporządzenia, wykonanych w:
    - a) aglomeracjach o liczbie mieszkańców większej niż 250 tysięcy,
    - b) strefach, w których poziom substancji jest wyższy od górnego progu oszacowania, nieprzekraczający poziomu dopuszczalnego,
    - c) strefach, w których poziom substancji przekracza poziom dopuszczalny;
  - 4) wykaz obszarów, na których występują ograniczenia wynikające z planu działań krótkoterminowych, o których mowa w art. 92 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Gleba i ziemia

Dotyczących jakości gleby lub ziemi obejmuje:

- 1) wyniki pomiarów wskaźników i substancji powodujących przekroczenie standardów jakości gleby lub ziemi;
- 2) wykaz terenów niespełniających standardów jakości gleby

lub ziemi, wraz z określeniem sposobu zagospodarowania tych terenów;

- 3) rejestr terenów zagrożonych ruchami masowymi.

Hałas

Dotyczących ochrony przed hałasem obejmuje:

- 1) wyniki pomiarów stanowiących podstawę sporządzania map akustycznych dla aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy;
- 2) wyniki pomiarów stanowiących podstawę sporządzania map akustycznych dla aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 250 tysięcy;
- 3) wykaz terenów w aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 250 tysięcy, na których poziom hałasu przekracza poziom dopuszczalny określony dla pory dziennej i nocnej w przepisach szczególnych, wraz z określeniem obszaru występowania przekroczeń;
- 4) wykaz terenów zagrożonych hałasem w aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 250 tysięcy;
- 5) wykaz terenów w aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, a mniejszej niż 250 tysięcy, na których poziom hałasu przekracza poziom dopuszczalny określony dla pory dziennej i nocnej w przepisach szczególnych, wraz z określeniem obszaru występowania przekroczeń;
- 6) wykaz terenów zagrożonych hałasem w aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy, a mniejszej niż 250 tysięcy.

Wymagania dotyczące pkt 2-4 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia

2008 r., natomiast dotyczące pkt 1, 5 i 6, wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

Polia elektromagnetyczne

Dotyczących ochrony przed polami elektromagnetycznymi obejmuje:

- 1) wyniki okresowych badań poziomów pól;
- 2) wykaz terenów, na których stwierdzono przekroczenie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, z wyszczególnieniem:
  - a) terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową,
  - b) miejsc dostępnych dla ludności wraz z obszarem występowania przekroczeń.

Wody powierzchniowe

Dotyczących wyników pomiarów jednolitych części wód powierzchniowych obejmuje:

- 1) wyniki pomiarów wskaźników i substancji, które zadecydowały w roku poprzednim o stanie jednolitych części wód powierzchniowych;
- 2) wyniki oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych.

Odpady

Dotyczących wytwarzania i gospodarowania odpadami zgromadzonymi w wojewódzkiej bazie danych obejmuje dane zawarte w raporcie wojewódzkim, o którym mowa w art. 37 ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Informacje te udostępnia się w formie raportu wojewódzkiego, zgodnie ze wzorem wskazanym w art. 37 ust. 11 ustawy o odpadach. Informacje te aktualizuje się co najmniej raz na pół roku.

Wody podziemne

Dotyczących wyników pomiarów jakości wód podziemnych obejmuje:

- 1) wyniki pomiarów wskaźników i substancji, które zadecydowały o jakości wód podziemnych w poszczególnych punktach pomiarowych;
- 2) wyniki ogólnej klasyfikacji jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych badanych w poprzednim roku.

Inne sposoby udostępniania

Informacje o środowisku mogą być udostępniane także w inny sposób niż za pośrednictwem publicznych sieci telekomunikacyjnych, w szczególności za pośrednictwem środków masowego przekazu o zasięgu ogólnokrajowym oraz lokalnym, w tym również za pośrednictwem wydawnictw specjalistycznych. ■

Paulina Grabowska
Aplikant Radcowski

Tabela 1. Terminy udostępniania wyników pomiarów poziomów substancji w powietrzu z uwzględnieniem metod pomiarowych oraz czasu uśredniania

Lp.	Substancja	Metoda pomiarowa	Czas uśredniania	Termin
1.	Dwutlenek siarki ¹⁾	Automatyczna	Średnia 24-godzinna	Doba ²⁾
			Średnia 1-godzinna	Godzina ³⁾
2.	Dwutlenek i tlenek azotu ¹⁾	Automatyczna	Średnia 24-godzinna	Doba ²⁾
			Średnia 1-godzinna	Godzina ³⁾
3.	Pył zawieszony PM 10 ¹⁾	Automatyczna	Średnia dobową	Doba ²⁾
4.	Tlenek węgla	Automatyczna	Maksymalna wartość dobową średniej kroczącej 8-godzinnej	Doba ²⁾
5.	Ołów	Manualna	Średnia z ostatnich 12 miesięcy	Miesiąc ⁴⁾
6.	Benzen	Manualna	Średnia z ostatnich 12 miesięcy	Miesiąc ⁴⁾
7.	Ozon	Automatyczna	Maksymalna wartość dobową średniej kroczącej 8-godzinnej	Doba ⁵⁾
			Maksymalna wartość dobową średniej kroczącej 1-godzinnej	Godzina ³⁾

¹⁾ W przypadku wykonywania pomiarów metodami manualnymi, każdą miesięczną serię 24-godzinnych średnich pomiarowych udostępnia się do końca następnego miesiąca.

²⁾ Wynik 24-godzinnej średniej pomiarowej udostępnia się w ciągu następnych 24 godzin po zakończeniu pomiaru.

³⁾ Wynik 1-godzinnej średniej pomiarowej udostępnia się w ciągu następnej godziny po zakończeniu pomiaru.

⁴⁾ Wynik średniej z pomiarów wykonanych w ciągu ostatnich 12 miesięcy udostępnia się do końca następnego miesiąca.

⁵⁾ Wynik maksymalnej wartości dobowej średniej kroczącej 8-godzinnej udostępnia się w ciągu następnych 24 godzin po zakończeniu pomiaru.

§ Podstawa prawna:

1. Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie wzoru publicznie dostępnego wykazu danych o dokumentach

2. Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie sposobu udostępniania informacji o środowisku z dnia 18 czerwca 2007 r. (Dz.U. z 2007 r. Nr 120, poz. 827).

3. Ustawa – Prawo ochrony środowiska (tekst jedn. Dz.U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902).

Porady prawne

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – przebieg postępowania

W poprzednim numerze przybliżyliśmy Czytelnikom problematykę ocen oddziaływania na środowisko. Tym razem opisujemy procedurę wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, która jest następstwem procedury oceny oddziaływania na środowisko. Jest to aktualny temat, choćby ze względu na fakt, że od 19 sierpnia 2007 r. uległy zmianie niektóre zasady dokonywania uzgodnień przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Postępowanie w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu podejmującego realizację przedsięwzięcia.

Raport

Dla przedsięwzięć, dla których sporządzenie raportu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko jest zawsze wymagane z mocy prawa, postępowanie rozpoczyna się w momencie złożenia wniosku o wydanie jednej z decyzji wymaganej dla planowanego przedsięwzięcia, z dołączonym raportem o oddziaływaniu na środowisko.

WAŻNE!

Jeżeli istnieje obowiązek dołączenia do wniosku raportu, to w przypadku złożenia wniosku bez raportu organ prowadzący postępowanie ma obowiązek wezwać wnioskodawcę do usunięcia braków (tzn. do przedstawienia raportu) w terminie 7 dni od otrzymania takiego wezwania, pod

groźbą pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.

Natomiast w przypadku przedsięwzięć, dla których sporządzenie raportu może być wymagane, organ właściwy do wydania decyzji wszczyna postępowanie w momencie otrzymania wniosku.

Upublicznienie informacji o wniosku

Wszczynając postępowanie, wójt, burmistrz albo prezydent miasta podaje do publicznej wiadomości informację o zamieszczeniu w publicznie dostępnym wykazie danych o wniosku o wydanie decyzji oraz o możliwości składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie miejsce i 21-dniowy termin ich składania.

Jeżeli organ, do którego wniosek wniesiono, jest niewłaściwy w sprawie, to organ, do którego pomyłkowo wniesiono wniosek, powinien niezwłocznie przekazać go do organu właściwego. Przekazanie sprawy do organu właściwego następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

WAŻNE!

Wniosek wniesiony do organu niewłaściwego przed upływem przepisanego terminu uważa się za wniesiony z zachowaniem terminu.

Treść wniosku

We wniosku wnioskodawca powinien wskazać co najmniej:

- osobę wnioskodawcy,

- adres wnioskodawcy, jeżeli we wniosku nie wskazano adresu wnoszącego i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, wniosek pozostawia się bez rozpoznania,
- treść żądania.

Załączniki do wniosku

Do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

- 1) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, wraz z terenem działek sąsiednich;
- 2) w przypadku przedsięwzięć polegających na poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin, na wydobywaniu kopalin ze złóż, na bezzbiornikowym magazynowaniu substancji oraz składowaniu odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych – prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej – zamiast mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic terenu, mapę sytuacyjno-wysokościową sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wniosek, oraz obejmującej obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;
- 3) dla przedsięwzięć, w których organem właściwym do wyda-

- nia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wojewoda, należy dołączyć wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Obowiązku tego nie stosuje się do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi krajowej;
- 4) dla przedsięwzięć dla których obligatoryjne jest sporządzenie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, raport ten należy dołączyć do wniosku w trzech egzemplarzach, wraz z jego zapisem w formie elektronicznej na informatycznych nośnikach danych;
  - 5) dla przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek sporządzenia raportu nie jest obligatoryjny z mocy prawa, a może wynikać z decyzji wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, do wniosku należy dołączyć w trzech egzemplarzach, wraz z ich zapisem w formie elektronicznej na informatycznych nośnikach danych informacje o planowanym przedsięwzięciu, zawierające w szczególności dane o:
    - a) rodzaju, skali i usytuowaniu przedsięwzięcia,
    - b) powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania i pokryciu szatą roślinną,
    - c) rodzaju technologii,
    - d) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia,
    - e) przewidywanej ilości wykorzystywanej wody i innych wykorzystywanych surowców, materiałów, paliw oraz energii,
    - f) rozwiązaniach chroniących środowisko,
    - g) rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub

energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko,

- h) możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- i) obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia.

Organ administracji publicznej zobowiązany jest potwierdzić wniesienie wniosku, jeżeli wnoszący je tego zażąda. W przypadku, gdy stwierdzony zostanie brak obowiązku sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, informacje dostarczone przez wnioskodawcę wraz z wnioskiem o wydanie danej decyzji powinny stanowić wystarczającą podstawę do wydania tej decyzji.

Mylna ocena wnioskodawcy

W przypadku, gdy planowane przedsięwzięcie faktycznie należy do przedsięwzięć, w przypadku których dostarczenie raportu jest zawsze wymagane, a wnioskodawca mylnie potraktuje to planowane przez siebie przedsięwzięcie jako przedsięwzięcie należące do grupy, dla której obowiązek sporządzenia raportu jest fakultatywny i dostarczy wniosek bez raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, organ właściwy do wydania decyzji powinien wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia braków w trybie przewidzianym w Kodeksie postępowania administracyjnego. Tak samo, jeżeli wniosek nie czyni zażądanie innym wymaganiom ustalonym w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania. W tej sytuacji postępowanie nie będzie

wszczęte przed otrzymaniem prawidłowego wniosku z raportem.

Dostarczenie raportu fakultatywnego

Może się też zdarzyć, że wnioskodawca dostarczy raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko od razu z wnioskiem o wydanie decyzji dotyczącej przedsięwzięcia, dla którego raport jest fakultatywny. W takiej sytuacji organ właściwy do wydania decyzji powinien przeprowadzić standardową procedurę kwalifikowania przedsięwzięcia do sporządzenia raportu oraz określania jego zakresu, wraz z uzyskaniem wymaganych opinii oraz wydaniem stosownego postanowienia.

Jeżeli stwierdzona zostanie konieczność sporządzenia raportu, a dostarczony raport spełnia wymagania dotyczące zakresu, organ może ten raport przyjąć i poddać go procedurze oceny. Jeżeli nie zostanie stwierdzona konieczność sporządzenia raportu, przedłożony raport należy traktować jako informację o planowanym przedsięwzięciu, która w żaden sposób nie wpływa negatywnie na ważność wniosku.

✓ PAMIĘTAJ!

Od 19 sierpnia 2007 r. zmieniają się także niektóre zasady dokonywania uzgodnień przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wójt, burmistrz albo prezydent miasta musi dokonać uzgodnienia tej decyzji z uprawnionymi organami.

Uzgodnień należy dokonywać z:

- 1) organem ochrony środowiska, czyli starostą;
- 2) w przypadku przedsięwzięć wymagających:
  - a) decyzji o pozwoleniu na budowę obiektu budowlanego, decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego oraz decy-

- zji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych;
- b) decyzji o pozwoleniu na rozbiórkę obiektów jądrowych;
- c) decyzji o ustaleniu lokalizacji autostrady;
- d) decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi krajowej;
- e) dokonania zgłoszenia budowy lub wykonywania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części
- należy dokonać uzgodnień z:
- państwowym wojewódzkim inspektorem sanitarnym w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których sporządzenie raportu OOS jest obowiązkowe albo
  - państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których sporządzenie raportu OOS wynika z postanowienia wójta, burmistrza albo prezydenta miasta,
- 3) ministrem właściwym do spraw środowiska oraz państwowym wojewódzkim inspektorem sanitarnym, w przypadku dróg oraz linii kolejowych będących przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu OOS jest obowiązkowe,
- 4) w przypadku przedsięwzięć, które mogą znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000 i nie są bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynikają z tej ochrony;
- 5) z wojewodą, a na obszarach morskich z dyrektorem urzędu morskiego dla przedsięwzięć będących przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko – także, jeżeli dla przedsięwzięć, które wymagają:
- a) decyzji o pozwoleniu na budowę obiektu budowlanego, decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego oraz decy-

- zji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych;
- b) decyzji o pozwoleniu na rozbiórkę obiektów jądrowych;
- c) decyzji o ustaleniu lokalizacji autostrady;
- d) decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi krajowej;
- e) dokonania zgłoszenia budowy lub wykonywania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części
- należy dokonać uzgodnień z:
- państwowym wojewódzkim inspektorem sanitarnym w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których sporządzenie raportu OOS jest obowiązkowe albo
  - państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których sporządzenie raportu OOS wynika z postanowienia wójta, burmistrza albo prezydenta miasta,
- 6) dyrektorem urzędu morskiego, w przypadku przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich.

Niezbędne dokumenty

Zwracając się do ww. organów o zajęcie stanowiska, należy o tym zawiadomić stronę postępowania. Występując o uzgodnienie, wójt, burmistrz albo prezydent musi przedłożyć:

- 1) wniosek o wydanie decyzji,
- 2) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko albo, jeżeli sporządzenie raportu nie jest wymagane, informacje o:
  - a) rodzaju, skali i usytuowaniu przedsięwzięcia,
  - b) powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania i pokryciu szatą roślinną,
  - c) rodzaju technologii,

- d) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia,
  - e) przewidywanej ilości wykorzystywanej wody i innych wykorzystywanych surowców, materiałów, paliw oraz energii,
  - f) rozwiązaniach chroniących środowisko,
  - g) rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko,
  - h) możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
  - i) obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia,
- 3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Tego obowiązku nie stosuje się do uzgodnień warunków realizacji przedsięwzięcia dla drogi krajowej.

Organ uprawniony jest zobowiązany dokonać uzgodnień w terminie 60 dni od dnia otrzymania ww. dokumentów.

Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach można wydać dopiero po zajęciu stanowiska przez podmiot uprawniony do dokonania uzgodnień.

WAŻNE!

Organ, do którego zwrócono się o zajęcie stanowiska, zobowiązany jest przedstawić je niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia mu żądania.

Zajęcie stanowiska przez ten organ następuje w drodze postanowienia, na które służy stronie zażalenie.

Jeżeli organ uzgadniający nie przedstawi stanowiska w terminie, to wójt, burmistrz albo prezydent może złożyć zażalenie do organu administracji publicznej wyższego stopnia nad organem, który miał wydać stanowisko. ■

§ Podstawa prawna:

1. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz.U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902, ze zmianami).
2. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć

mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz.U. z 2004 r. Nr 257, poz. 2573 ze zmianami).

Michał Kuliński
Aplikant adwokacki

! Temat numeru

Decyzje środowiskowe – istotny element w realizacji inwestycji

Kwestia decyzji środowiskowych jest istotnym zagadnieniem dla przedsiębiorców. Decyzją środowiskową jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Od 29 lipca 2005 r. jest dokumentem kończącym postępowanie w sprawie oddziaływania na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Komu wydaje się decyzję środowiskową?

Decyzja środowiskowa jest wydana przedsiębiorcom. Przedsiębiorcą, zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska, jest każdy:

- przedsiębiorca w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej,
- osoba prowadząca działalność wytwórczą w rolnictwie w zakresie upraw rolnych, chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego,
- osoba wykonująca zawód medyczny w ramach indywidualnej praktyki lub indywidualnej specjalistycznej praktyki,
- osoba fizyczna korzystająca ze środowiska w zakresie, w jakim korzystanie ze środowiska wymaga pozwolenia.

Kto wydaje decyzje środowiskowe?

Decyzje środowiskowe wydaje:

- wójt, burmistrz lub prezydent miasta,
- starosta (gdy chodzi o podział i scalenie gruntów),
- wojewoda (dla dróg krajowych oraz niektórych linii kolejowych, elektroenergetycznych oraz rurociągów, dla obszarów morskich zamkniętych).

Procedura postępowania

Postępowanie rozpocznie się w chwili, gdy inwestor złoży wniosek. Wyjątkiem jest scalenie lub wymiana gruntu, wtedy postępowanie wszczynają się z urzędu. **Do wniosku należy dołączyć:**

- raport lub informacje zawierające wstępne dane o wpływie inwestycji na środowisko, poświadczony kopią mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic terenu oraz obszarem, na który będzie oddziaływała inwestycja,
- wyciąg z miejscowego planu – gdy decyzję środowiskową wydaje wojewoda,
- dowód zapłaty opłaty skarbowej.

Dla każdego przedsięwzięcia należy uzyskać oddzielną decyzję środowiskową. Istnieje obowiązek analizy porealizacyjnej. Oznacza to, że jako inwestor:

- sporządzasz raport, w którym przedstawiasz prognozowany wpływ inwestycji na otoczenie,
- dokonujesz analizy – pokazujesz wpływ inwestycji już zrealizowanej.

Analiza dotyczy m.in. inwestycji:

- związanych z nowymi technologiami lub
- sprzyjających konfliktom społecznym, gdy np. mieszkańcy gminy nie chcą, aby w ich sąsiedztwie budowano drogę.

Jeżeli analiza wykaże, że inwestycja ma duży wpływ na otoczenie, będzie to podstawą do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania:

- robi to wojewoda lub rada powiatu, gdy mimo podejmowanych prób nie udało się ograniczyć szkodliwego wpływu inwestycji na środowisko,
- dzięki temu właściciele działek położonych na tym terenie mogą liczyć na odszkodowania lub ich wykup.

Co zawiera treść decyzji środowiskowej?

Treść decyzji zawiera następujące elementy:

- rodzaj, skala i usytuowanie przedsięwzięcia,
- informacja o powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich

- wykorzystania i pokryciu szatą roślinną,
- rodzaj technologii,
- ewentualne warianty przedsięwzięcia,
- przewidywana ilość wykorzystywanej wody i innych wykorzystywanych środków, materiałów paliw oraz energii,
- rozwiązania chroniące środowisko,
- rodzaje i przewidywana ilości wprowadzanych do środowiska

- substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko,
- możliwe transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

Ważność decyzji środowiskowej

Decyzja środowiskowa jest ważna przez dwa lata. Jej ważność będzie można przedłużyć o kolejne dwa, ale tylko, jeśli inwestycja będzie pro-

wadzona etapami i nie zmienia się uwarunkowania i środowiskowe i techniczne.

Decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia nie rodzą praw do terenu inwestycji oraz nie naruszają praw własności i uprawnień osób trzecich, a wnioskodawcy, który nie uzyskał praw do terenu, nie przysługuje roszczenie o zwrot nakładów poniesionych w związku z otrzy-

Tabela 1. Rodzaje instalacji, z których emisja nie wymaga pozwolenia, a których eksploatacja wymaga zgłoszenia

Lp.	Instalacje niewymagające pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, których eksploatacja wymaga zgłoszenia z uwagi na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza ¹⁾
1.	energetyczne ²⁾ o nominalnej mocy cieplnej ³⁾ od 1 MW do: <ul style="list-style-type: none"> – 5 MW – opalane węglem kamiennym, – 10 MW – opalane koksem, drewnem, słomą, olejem napędowym, olejem opałowym, benzyną lub węglem kamiennym i koksem, drewnem, słomą, olejem napędowym, olejem opałowym, benzyną, jeżeli nominalna moc cieplna³⁾ wprowadzona w węglu kamiennym nie przekracza 5 MW, – 15 MW – opalane paliwem gazowym⁴⁾ lub opalane paliwem gazowym⁴⁾ oraz węglem kamiennym, koksem, drewnem, słomą, olejem napędowym, olejem opałowym, benzyną, jeżeli nominalna moc cieplna³⁾ wprowadzona w węglu kamiennym nie przekracza 5 MW, a nominalna moc cieplna³⁾ wprowadzona w węglu kamiennym, koksie, drewnie, słomie, oleju napędowym, oleju opałowym, benzynie nie przekracza 10 MW
2.	inne niż energetyczne o nominalnej mocy cieplnej ³⁾ od 0,5 MW do 1 MW, opalane węglem kamiennym, koksem, drewnem, słomą, olejem napędowym, olejem opałowym, benzyną, paliwem gazowym ⁴⁾ , z których: <ul style="list-style-type: none"> 1) wprowadzane do powietrza gazy lub pyły pochodzą wyłącznie ze spalania tych paliw lub 2) wprowadzane do powietrza gazy lub pyły pochodzące z prowadzonych w tych instalacjach procesów innych niż spalanie paliw nie powodują przekroczenia 10% dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu albo 10% wartości odniesienia
3.	do produkcji węgla drzewnego
4.	do suszenia zboża, innych płodów rolnych lub leśnych o wydajności większej niż 30 Mg na godzinę
5.	do przechowywania zboża lub innych płodów rolnych lub leśnych w ilości większej niż 50 Mg
6.	do przesyłu, przeładunku lub magazynowania paliw płynnych
7.	do chowu lub hodowli zwierząt, zaliczane do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska
8.	do produkcji szkła o wydajności mniejszej niż 1 Mg na dobę
9.	do suszenia, brykietowania lub mielenia węgla, o mocy przerobowej mniejszej niż 30 Mg surowca na godzinę
10.	do produkcji wapna palonego o wydajności mniejszej niż 10 Mg na dobę
11.	do lakierowania lub malowania, zużywające mniej niż 1 Mg w ciągu roku wyrobów lakierowych o wysokiej zawartości cząstek stałych lub wyrobów lakierowych wodorocieńczalnych
12.	stosowane w gastronomii przystosowanej do obsługi więcej niż 500 osób na dobę
13.	stosowane w przechowalniach owoców lub warzyw, przystosowanych do jednoczesnego przechowywania owoców lub warzyw w ilości większej niż 50 Mg
14.	stosowane w młynach spożywczych
15.	zbiorniki materiałów sypkich o pojemności mniejszej niż 20 m ³
16.	dygestoria
17.	inne niż wymienione w lp. 1-16 rodzaje instalacji nieobjętych standardami emisyjnymi, w przypadku których żadna z substancji wprowadzanych do powietrza nie powoduje przekroczenia 10% dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu albo 10% wartości odniesienia

Objaśnienia:

¹⁾ Parametry tego samego rodzaju (nominalna moc cieplna, wydajność, ilość, moc przerobowa, zużycie, pojemność), charakteryzujące skalę działalności prowadzonej w instalacji i odnoszące się do więcej niż jednej instalacji tego samego rodzaju położonych na terenie jednego zakładu, sumuje się.

²⁾ Instalacje energetyczne są to instalacje, w których następuje proces spalania paliw w celu wytworzenia wyłącznie energii.

³⁾ Nominalna moc cieplna instalacji jest to ilość energii wprowadzonej do instalacji w paliwie w jednostce czasu przy jej nominalnym obciążeniu.

⁴⁾ Paliwo gazowe oznacza gaz ziemny, płynny (węglowodorowy C3 – C4), miejski, koksowniczy, wielkopieczowy lub gaz powstający w procesie fermentacji substancji organicznych (biogaz).

maną decyzją. Następną decyzją, którą się zajmujemy, jest pozwolenie na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza.

Eksploatacja instalacji, która nie wymaga pozwolenia na emisję, może być objęta obowiązkiem zgłoszenia do właściwego organu zamiaru rozpoczęcia eksploatacji. Ten rodzaj obowiązku może dotyczyć instalacji negatywnie oddziałujących na środowisko, wskazanych w rozporządzeniu w sprawie rodzajów instalacji, których eksploatacja wymaga zgłoszenia.

Pozwolenie na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza

Pozwolenie na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza wydaje starosta albo wojewoda w trybie regulowanym przez przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego na wniosek zainteresowanego. Za złożenie wniosku odpowiada prowadzący instalację, nawet w sytuacji, gdy emisję powoduje inny podmiot lub emisja powstaje na skutek czasowej działalności, na przykład podczas remontu.

Wniosek powinien zawierać dane dotyczące położenia instalacji, prowadzącego instalację, tytułu prawnego do instalacji, typu instalacji oraz wykorzystywanej technologii. Organ ochrony środowiska, wydając pozwolenie, ma obowiązek sprawdzenia tych wymagań oraz odpowiedniego ukształtowania treści pozwolenia. Wniosek powinien również zawierać dane charakteryzujące przewidywaną emisję. Mają one dotyczyć zarówno poziomu emisji, jak i jej oddziaływania na środowisko we wszystkich warunkach funkcjonowania instalacji.

Wnioskodawca powinien również wskazać, jakie działania będzie podejmował w celu eliminacji lub ograniczenia emisji oraz określić zakres prowadzonego monitoringu emisji.

✓ WAŻNE!

Pozwolenia emisyjne są zawsze wydawane na czas oznaczony – maksymalnie na dziesięć lat.

Jeżeli przemawia za tym szczególnie ważny interes społeczny związany z ochroną środowiska, a w szczególności z pogorszeniem stanu środowiska w znacznych rozmiarach, w ww. pozwoleniu może być ustanowione zabezpieczenie roszczeń z tytułu wystąpienia negatywnych skutków w środowisku.

Pozwolenie wodnoprawne

Kolejnym rodzajem pozwolenia jest pozwolenie wodnoprawne. Pozwolenie wodnoprawne to decyzja administracyjna uprawniająca do szczególnego, a więc wykraczającego poza zwykłe, korzystania z wód lub wykonywania eksploatacji urządzeń wodnych, wydawana na czas określony, na podstawie przedłożonego przez wnioskodawcę tzw. operatu wodnoprawnego.

Pozwolenie wodnoprawne wymagane jest m.in. na regulację wód lub zmianę ukształtowania terenu na gruntach przylegających do wód, mającą wpływ na warunki przepływu wody, odwodnienie obiektów lub wykopów budowlanych, wykonywanie urządzeń wodnych.

✓ WAŻNE!

Pozwolenie wydawane jest na czas określony, nie krótszy niż dziesięć lat. Ustawa wskazuje sytuacje, w których okres ważności pozwolenia może być ustalony inaczej, np. pozwolenie na pobór wody wydaje się na okres 20 lat.

Organem właściwym do wydawania pozwoleń wodnoprawnych jest starosta.

✓ UWAGA!

Oczyszczalnie ścieków o przepustowości do 5 m³ na dobę, wykorzystywane na potrzeby własnego gospodarstwa domowego lub rolnego

w ramach zwykłego korzystania z wód, nie wymagają pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi. Ich eksploatacja wymaga natomiast zgłoszenia.

Odpady

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach określa tryb postępowania z odpadami. W pierwszej kolejności wskazuje na konieczność zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczenia ich ilości i negatywnego oddziaływania na środowisko przy wytwarzaniu produktów, podczas i po zakończeniu ich użytkowania. W dalszej kolejności wskazuje na odzysk odpadów, ich unieszkodliwianie tak, aby składowane były tylko te odpady, których unieszkodliwianie w inny sposób nie było możliwe z przyczyn technologicznych lub nieuzasadnione z przyczyn ekologicznych lub ekonomicznych.

Zasadą jest, że odpady powinny być poddawane odzyskowi lub unieszkodliwieniu przede wszystkim w miejscu ich powstania, a dopiero w przypadku braku takiej możliwości przekazywane do najbliższych położonych miejsc, w których mogą zostać poddane tym procesom.

Transport odpadów niebezpiecznych z miejsc ich powstania do miejsca odzysku lub unieszkodliwienia powinien się odbywać z zachowaniem przepisów obowiązujących przy transporcie materiałów niebezpiecznych.

Biorąc pod uwagę kategorie oraz rodzaje odpadów, Minister Środowiska określił w drodze rozporządzenia katalog odpadów z podziałem na grupy, podgrupy i rodzaje, uwzględniając źródła powstawania odpadów oraz listę odpadów niebezpiecznych i sposób klasyfikowania tych odpadów, a w drodze oddzielnego rozporządzenia warunki, w których uznaje się, że odpady

wymienione na liście odpadów niebezpiecznych nie mają właściwości lub składników powodujących, że stanowią odpady niebezpieczne, a także sposoby ustalenia spełnienia tych warunków. I tutaj także powinniśmy zatroszczyć się o uzyskanie pozwolenia na prowadzoną działalność w zakresie wytwarzania, trans-

portu, odzysku czy też unieszkodliwiania, zależnie od prowadzonej działalności w tym zakresie. ■

§ Podstawa prawna:

- 1) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo

środowiska jako całości (Dz.U. z 2002 r. Nr 122, poz. 1055).

- 2) Ustawa z dnia 19 listopada 1999 r. Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. z 1999 r. Nr 101, poz. 1178).
- 3) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz.U. z 2001 r. Nr 62, poz. 628).

Zbigniew Bińko

Finanse

Substancje zubożające warstwę ozonową – jakie opłaty i kary obowiązują?

Podstawę prawną ponoszenia opłat i kar za substancje zubożające warstwę ozonową stanowi ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz.U. Nr 121, poz. 1263).

Instrumenty ekonomiczne w ustawie

Przepisy tej ustawy wprowadzają dwa instrumenty ekonomiczne ochrony środowiska:

- 1) opłatę za wprowadzanie do obrotu substancji kontrolowanych;
- 2) karę pieniężną za działanie wbrew zakazom, bez pozwolenia albo z naruszeniem warunków pozwolenia.

Przedmiot opłat

Przedmiotem opłaty jest wprowadzenie po raz pierwszy do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej następujących substancji, tzw. substancji kontrolowanych:

- 1) wodorochlorofluorowodorów (HCFC), z wyjątkiem wykorzystywanych do produkcji innych substancji;
- 2) chlorofluorowęglowodorów (CFC), z wyjątkiem wykorzystywanych do produkcji leków;
- 3) bromometanu, z wyjątkiem zastosowań kwarantannowych i przedwysyłkowych.

Opłatą objęte są powyższe substancje zarówno nowe, jak i odzyskane oraz te po regeneracji. Należy podkreślić, że opłata ponoszona jest wyłącznie za trzy, wymienione wyżej, rodzaje substancji kontrolowanych. Opłaty nie dotyczą pozostałych substancji kontrolowanych, o których mowa w rozporządzeniu WE nr 2037/2000 z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. WE L 244 z 29.09.2000).

Równocześnie z wprowadzeniem nowych opłat za substancje kontrolowane uchylono obowiązek ponoszenia przez przedsiębiorców opłat produktowych związanych z wprowadzaniem na rynek krajowy urządzeń klimatyzacyjnych, chłodniczych i zamrażających zawierających CFC i HCFC.

Wysokość opłat

Wysokość opłaty zależy od ilości substancji wprowadzonej do obrotu. Stawki opłaty określa rozporządzenie ministra właściwego do spraw środowiska, z tym że maksymalna wysokość tej stawki nie może przekroczyć dwukrotności stawki opłaty za emisję do środowiska substancji CFC. Aktualnie obowiązuje rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 11 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości stawki opłaty za substancje kontrolowane (Dz.U. Nr 13, poz. 107).

Podmioty ponoszące opłaty

Podmiotami zobowiązanymi do ponoszenia opłat są podmioty wprowadzające wymienione wyżej substancje po raz pierwszy do obrotu na terytorium RP, czyli podmioty zbywające te substancje lub przekazujące je innemu podmiotowi lub osobie. Opłatę ponosi zatem wyłącznie podmiot, który jako pierwszy dokonuje w Polsce zbycia lub przekazania określonej substancji kontrolowanej.

Obowiązek wnoszenia opłat

Obowiązek opłaty za substancje kontrolowane powstaje z mocy prawa, bez decyzji administracyjnej, podobnie jak w przypadku opłat za korzystanie ze środowiska. Podmioty samodzielnie naliczają należne opłaty i wnoszą je na specjalny rachunek bankowy właściwego urzędu marszałkowskiego. Właściwym urzędem marszałkowskim jest tu urząd właściwy ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania podmiotu wprowadzającego do obrotu substancje kontrolowane, a jeżeli podmiot nie ma siedziby albo miejsca zamieszkania na terytorium RP – urząd marszałkowski województwa mazowieckiego.

Obowiązek wniesienia opłaty powstaje na koniec roku kalendarzowego,

a termin do wniesienia tej opłaty to 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy opłata.

Podmioty wprowadzające substancje kontrolowane zobowiązane są składać właściwemu marszałkowi województwa roczne sprawozdania o wysokości należnej opłaty, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy opłata. Termin wniesienia opłaty jest zatem zbieżny z terminem przedłożenia odpowiedniego sprawozdania. Wzór sprawozdania o wysokości należnej opłaty wprowadzony został rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie wzoru rocznego sprawozdania o wysokości należnej opłaty za substancje kontrolowane (Dz. U. Nr 17, poz. 157).

Niedokonanie wpłaty należnej opłaty w terminie lub wniesienie opłaty w wysokości niższej od opłaty należnej powoduje nałożenie na zobowiązany do tej opłaty podmiot dodatkowej opłaty w wysokości 50% niewpłaconej, należnej kwoty.

WAŻNE!

Opłatę dodatkową wymierza marszałek województwa w drodze decyzji. Opłatę tę należy wnieść w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna (tj. gdy nie przysługuje już odwołanie od tej decyzji; skarga do sądu administracyjnego nie ma wpływu na ostateczność decyzji).

Podobnie jak w przypadku opłat za korzystanie ze środowiska, tak i do opłat za substancje kontrolowane stosuje się odpowiednio przepisy działu III Ordynacji podatkowej. Marszałek województwa ma zatem odpowiednie kompetencje do odraczania terminu płatności, rozkładania na raty i umarzania opłat. Wszelkie „ulgi” mogą mieć jednak zastosowanie z uwzględnieniem przepisów o pomocy publicznej.

Kary pieniężne

Drugi instrument ekonomiczny dotyczący substancji kontrolowanych to kara pieniężna. **Kara ta wymierzana jest za:**

- 1) produkcję substancji kontrolowanych, przywóz, wywóz lub wprowadzanie do obrotu wbrew zakazom wynikającym z przepisów dotyczących substancji kontrolowanych, bez wymaganego pozwolenia albo z naruszeniem warunków pozwolenia;
- 2) produkcję, przywóz, wywóz lub wprowadzanie do obrotu produktów, urządzeń i instalacji zawierających substancje kontrolowane wbrew zakazom wynikającym z przepisów dotyczących substancji kontrolowanych.

Kara pieniężna wymierzona zostaje na przykład podmiotowi wprowadzającemu do obrotu na terytorium RP produkty, urządzenia i instalacje zawierające substancje kontrolowane bez odpowiedniego oznako-

wania. Ponadto karą pieniężną obciążony zostanie podmiot dokonujący obrotu produktami, urządzeniami i instalacjami zawierającymi CFC, z wyjątkiem nieodzownych zastosowań, a także podmiot rozbudowujący urządzenia i instalacje chłodnicze i klimatyzacyjne z wykorzystaniem substancji kontrolowanych (chyba, że Komisja Europejska przyzna ograniczone czasowo wyłączenie tych zakazów).

Wysokość kary

Wysokość kary ustala się za każdy kilogram substancji, a stawka za jeden kilogram wynosi pięciokrotność stawki opłaty za emisję do środowiska jednego kilograma chlorowcopochodnej węglowodoru (CFC-12), ustalonej w przepisach wydanych na podstawie prawa ochrony środowiska (aktualnie 139,97 zł).

Karę pieniężną wymierza – w drodze decyzji – wojewódzki inspektor ochrony środowiska. Do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio, tak jak i do opłat, przepisy działu III Ordynacji podatkowej.

Wpływy z tytułu opłat i kar za substancje kontrolowane zasilają Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, z tym że 0,5% opłat stanowi dochód budżetu samorządu województwa, z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opłat i obsługi administracyjną opłat.

Finanse

Zabezpieczenie roszczeń w gospodarce odpadami

W niektórych sytuacjach skutki oddziaływania inwestycji na środowisko mogą być trudne do przewidzenia i dlatego, gdy przemawia za tym szczególnie ważny interes społeczny, związany z ochroną środowiska, przewidziano możliwość ustanowienia w pozwoleniu zabezpieczenia roszczeń

z tytułu wystąpienia negatywnych skutków w środowisku. Ustawa o odpadach w art. 35 przewiduje instytucję zabezpieczenia roszczeń, które mogą się pojawić, jeżeli w następstwie postępowania z odpadami wystąpią negatywne skutki w środowisku. W zakresie zabezpieczenia roszczeń

ustawa o odpadach odsyła do ustawy Prawo ochrony środowiska.

Przedmiotem zabezpieczenia są wiarygodności Skarbu Państwa (SP) reprezentowanego przez właściwe organy administracji publicznej, przysługujące mu w związku ze spowodowaniem przez podmiot

korzystający ze środowiska negatywnych skutków w środowisku. Zabezpieczenie roszczeń obok funkcji kompensacyjnej pełni również funkcję ochronną, zabezpieczając Skarb Państwa (SP) przed ewentualną niewypłacalnością sprawcy szkód w środowisku.

Zabezpieczenie dla sytuacji nadzwyczajnych

Zabezpieczenie roszczeń w gospodarce odpadami nie dotyczy negatywnych skutków w środowisku podczas normalnego funkcjonowania instalacji lub przedsiębiorstwa. Powodowanie takich zagrożeń jest niedopuszczalne w warunkach normalnego funkcjonowania. Dlatego zabezpieczenie może być stosowane na wypadek zagrożenia, jakie może powodować niewywiązywanie się przez podmiot z obowiązków określonych w pozwoleniu (lub innych decyzjach) lub mieć charakter nadzwyczajny, np. z wystąpieniem awarii, zakłóceń itp.)

✓ **WAŻNE!**

Zabezpieczenie może być ustanawiane, jeżeli przemawia za tym szczególnie ważny interes społeczny związany z ochroną środowiska, a w szczególności z zagrożeniem pogorszeniem stanu środowiska w znacznych rozmiarach.

Organ administracji, nakładając obowiązek zabezpieczenia roszczeń, musi nie tylko wykazać, w czym przejawia się interes społeczny, ale również udowodnić, na czym polega jego waga i że jest on związany z ochroną środowiska.

Okoliczności warunkujące wprowadzenie zabezpieczenia zostały sformułowane dość ogólnie, za pośrednictwem pojęć nieostrych, a zatem przy ich ocenie stosunkowo istotne znaczenie będzie miało uznanie organu wydającego decyzję. Uznanie, jaką dysponuje organ ochrony środowiska, jest z jednej

strony uznaniowością działania – organ może, kierując się swoim uznaniem, ustanowić taki obowiązek w wydawanej decyzji lub może od tego odstąpić. Z drugiej zaś strony, z uwagi na nieostre sformułowanie, jakim w tym przypadku posłużył się ustawodawca, mamy tu do czynienia ze swobodną oceną sytuacji faktycznych warunkujących wprowadzenie tego obowiązku. Organ we własnym zakresie, kierując się swoją wiedzą, doświadczeniem, ocenia, czy zachodzą wyżej opisane okoliczności.

Kiedy ustanawia się zabezpieczenie roszczeń?

Zabezpieczenie roszczeń ustanawia organ wydający decyzje administracyjne, których treścią jest:

- 1) zatwierdzenie programu gospodarki odpadami niebezpiecznymi,
- 2) pozwolenie na wytwarzanie odpadów,
- 3) zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów,
- 4) zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie zbierania lub transportu odpadów.

Ustanowienie zabezpieczenia ma charakter obowiązku administracyjno-prawnego, jego ustanowienie następuje bowiem w drodze decyzji administracyjnej. Jak stanowi jednak ustawa o odpadach, ma to miejsce w ramach decyzji, którą mają obowiązek uzyskać wytwórcy odpadów lub podmioty prowadzące działalność w zakresie odzysku, unieszkodliwiania, zbierania lub transportu odpadów. Rozwiązanie to ma szczególne znaczenie, ze względu na to, że obowiązek ustanowienia zabezpieczenia staje się integralną częścią decyzji, z której jej adresaci wywodzą określone uprawnienia, w tym w zakresie uzyskania prawa do podjęcia określonej działalności gospodarczej.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie ustanowienia zabezpieczenia roszczeń powinno nastąpić na etapie podejmowania rozstrzygnięcia w sprawie udzielenia pozwolenia, decyzji, zezwolenia związanego z określonym sposobem gospodarowania odpadami. Jest to autonomiczne rozstrzygnięcie organu podejmującego decyzję, a więc to do niego należy ocena przesłanek ustanowienia zabezpieczenia.

Formy zabezpieczenia

Prawo ochrony środowiska wskazuje na cztery formy zabezpieczenia roszczeń:

- 1) depozyt,
- 2) gwarancja bankowa,
- 3) gwarancja ubezpieczeniowa,
- 4) polisa ubezpieczeniowa.

Ten katalog możliwych form zabezpieczenia jest katalogiem zamkniętym, tj. żadna inna forma zabezpieczenia nie jest dopuszczalna.

Organ musi dokonać wyboru jednej spośród trzech wymienionych form zabezpieczenia.

Ustawodawca traktuje wymienione formy zabezpieczenia jako równorzędne, które w równym stopniu gwarantują wypłatę środków w sytuacji nastąpienia okoliczności stanowiących podstawę ustanowienia zabezpieczenia. Organ nie ma prawa dokonywać oceny wiarygodności zabezpieczenia, o ile zostało udzielone przez legalnie działającą instytucję finansową.

Wysokość zabezpieczenia

Przepisy nie określają wysokości zabezpieczenia. Wysokość zabezpieczenia powinna odzwierciedlać zakres potencjalnych negatywnych skutków w środowisku, które mogą się pojawić w związku z prowadzoną działalnością. Można przyjąć, że podstawą wyceny ryzyka nastąpienia tych skutków powinien być szacunkowy koszt przeprowa-

dzenia działań sanacyjnych, przywracających środowisko do stanu poprzedniego.

Ustanowione zabezpieczenie nie ogranicza zakresu odpowiedzialności, którą wyraża zasada *zanieczyszczający płaci*, a jedynie ma ułatwić organom administracji egzekwowanie niektórych obowiązków podmiotów korzystających ze środowiska. Jeżeli zatem wartość ustanowionego zabezpieczenia nie pokryje kosztów wszystkich koniecznych działań, organ administracji będzie mógł wystąpić do zanieczyszczają-

cego o zwrot nakładów poniesionych w związku z naprawieniem szkody.

Zwrot zabezpieczenia

Zwrot ustanowionego zabezpieczenia następuje po zakończeniu działalności. Zwolnienie zabezpieczenia następuje w formie decyzji administracyjnej. Jeżeli nie usunięto negatywnych skutków w środowisku, organ wydaje odrębną decyzję o przeznaczeniu na ich usunięcie zabezpieczenia w wysokości niezbędnej do usunięcia skutków.

Po wydaniu decyzji o wygaśnięciu, cofnięciu lub ograniczeniu pozwolenia, jeżeli prowadzący składowisko usunął negatywne skutki w środowisku powstałe w wyniku prowadzonej działalności lub skutki takie nie wystąpiły, organ właściwy orzeka na wniosek prowadzącego składowisko o zwrocie ustanowionego zabezpieczenia. ■

Michał Kuliński
Aplikant adwokacki

§ Podstawa prawna:

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. (tekst jednolity: Dz.U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251).

Finanse

Monitoring wielkości emisji

Powodzenie funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami oraz osiągnięcia założonych celów w zakresie redukcji emisji zależy od szczelnego i wiarygodnego systemu monitorowania faktycznej wielkości emisji. Dlatego prowadzący instalację, któremu przyznano uprawnienia do emisji, jest zobowiązany do monitorowania wielkości emisji i rozliczania uprawnień.

Rozliczenia uprawnień do emisji dokonuje się na podstawie rocznego raportu sporządzanego na dzień 31 grudnia roku poprzedniego (art. 40).

Sposób monitorowania wielkości emisji

Minister Środowiska, w drodze rozporządzenia z dnia 12 stycznia 2006 r., określił sposób monitorowania wielkości emisji substancji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji (Dz.U. z 2006 Nr 16, poz. 124). Do dnia 22 marca 2006 r. minister właściwy do spraw środowiska nie określił zaś sposobu monitorowa-

nia wielkości emisji objętych krajowym systemem.

W rozporządzeniu dotyczącym monitorowania emisji substancji objętych systemem wspólnotowym Minister Środowiska określił:

- 1) sposób monitorowania wielkości emisji;
- 2) częstotliwość przekazywania danych dotyczących monitorowanych wielkości emisji;
- 3) zakres informacji zawartych w rocznym raporcie;
- 4) formę i układ rocznego raportu;
- 5) sposób weryfikacji rocznych raportów.

Według tego rozporządzenia monitoruje się całkowitą wielkość emisji CO₂ z instalacji z podziałem na:

- 1) emisje powstające w warunkach normalnej eksploatacji instalacji,
- 2) emisje powstające w warunkach odbiegających od normalnych, włącznie z rozruchem i zamykaniem instalacji lub poszczególnych źródeł wchodzących w skład instalacji oraz sytuacjami awaryjnymi, występujące w danym okresie rozliczeniowym.

Ogólny sposób monitorowania wielkości emisji CO₂ dla wszystkich rodzajów instalacji objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia. **W kolejnych załącznikach (od 2 do 11) do rozporządzenia określony jest szczegółowy sposób monitorowania emisji CO₂ z poszczególnych procesów lub rodzajów instalacji z:**

- 1) procesów spalania paliw;
- 2) rafinerii ropy naftowej;
- 3) pieców koksowniczych;
- 4) instalacji prażenia i spiekania rud metali, w tym rudy siarczkowej;
- 5) instalacji do pierwotnego lub wtórnego wytopu surówki żelaza lub stali surowej, w tym do ciągłego odlewania stali;
- 6) instalacji do produkcji klinieru cementowego w piecach obrotowych;
- 7) instalacji do produkcji wapna;
- 8) instalacji do produkcji szkła, w tym włókna szklanego;
- 9) instalacji do produkcji wyrobów ceramicznych za pomocą wypalania;
- 10) instalacji do produkcji papieru lub tektury.

W załączniku nr 12 do tego rozporządzenia określono zakres informacji zawartych w rocznym raporcie oraz formę i układ rocznego raportu. Prowadzący instalację przekazuje dane dotyczące monitorowanych wielkości emisji CO₂ w rocznym raporcie. Według rozporządzenia (§ 5 ust. 3) roczny raport przekazywany jest w formie pisemnej i elektronicznej za pośrednictwem publicznych sieci telekomunikacyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800, ze zm.).

Weryfikacja rocznego raportu

Roczny raport podlega weryfikacji przez uprawnionych audytorów lub wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska w zakresie zgodności informacji zawartych w raporcie ze stanem faktycznym (art. 42).

Weryfikacja rocznego raportu polega w szczególności na:

- 1) zestawieniu informacji o:
  - każdym rodzaju instalacji,
  - źródłach emisji z danej instalacji,
  - urządzeniach pomiarowych stosowanych do celów monitorowania,
  - określonym zestawie danych;
- 2) sprawdzeniu, czy prowadzący instalację zastosował metodykę monitorowania zgodną z procedurą zatwierdzoną przez organ właściwy w zezwoleniu;
- 3) sprawdzeniu, czy zastosowanie metodyki monitorowania określonej w zezwoleniu umożliwiło osiągnięcie poziomu dokładności zgodnego z poziomami dokładności określonymi w rozporządzeniu.

Sposób weryfikacji rocznych raportów jest określony w załączniku nr 13 do rozporządzenia Ministra

Środowiska z dnia 12 stycznia 2006 r. (Dz.U. z 2006 Nr 16, poz. 124).

Sprawozdawczość

Koszty weryfikacji rocznego raportu ponoszone są przez prowadzącego instalację (art. 44).

Zweryfikowany przez uprawnione podmioty roczny raport prowadzący instalację przedkłada organowi właściwemu do wydania zezwolenia oraz Krajowemu Administratorowi, w terminie do dnia 31 marca każdego roku. Na podstawie zweryfikowanego rocznego raportu liczba uprawnień do emisji odpowiadająca rzeczywistej wielkości emisji z instalacji w danym roku ulega umorzeniu (art. 45 i art. 46). ■

Redakcja

Pytania i odpowiedzi

Czy z funduszy gruntów rolnych można uzyskać środki na realizację inwestycji w ochronie środowiska?

Fundusze terenowe ochrony gruntów rolnych nie są w zasadzie przeznaczane na finansowanie ochrony środowiska.

Mają one na celu finansowanie ochrony, rekultywacji i poprawy jakości gruntów rolnych oraz przeznaczane są na wypłaty odszkodowań, mających bezpośredni zwią-

zek z ochroną gruntów rolnych i leśnych.

Jednak część celów, stawianych terenowym funduszom ochrony gruntów rolnych, pokrywa się z celami ochrony środowiska, stąd możliwe jest wykorzystanie środków z terenowego funduszu ochrony gruntów rolnych np. na budowę i renowację

zbiorników wodnych, służących małej retencji. Na pozostałe możliwości wykorzystania funduszy wskazuje art. 25 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. Nr 16, poz. 78, z późn. zm.). ■

Redakcja

Opłaty i fundusze w ochronie środowiska

WYDAWCA: Verlag Dashofer Sp. z o.o., ul. Senatorska 12, 00-082 Warszawa
tel.: (+48 22) 559 36 01 ~ 05, 559 36 33, faks: 829-27-00, 829-27-27

Redaktor odpowiedzialny: Katarzyna Lubecka-Figiel, lubecka@dashofer.pl, www.dashofer.pl

Redakcja i korekta techniczna: Jolanta Stypułkowska. Skład: Dariusz Ziach. Druk: Semafic, Warszawa

Prenumerata: kwartalna 65 zł + 22% VAT, roczna 231,40 zł (10% taniej) + 22% VAT.

Wpłaty kierować na rachunek: Verlag Dashofer Sp. z o.o. Bank Handlowy S.A., nr 90-10301508-000000800916003.

Redakcja odpowiada na łamach gazety na wybrane pytania Czytelników przesłane faksem lub pocztą.

© 2006 Dashöfer Holding Ltd & Wydawnictwo Verlag Dashofer. Wszystkie prawa zastrzeżone.

Przedruk w całości lub we fragmentach i rozpowszechnianie bez zgody wydawcy zabronione.

Ze względu na stałe zmiany w polskim prawie oraz niejednolite interpretacje przepisów

Wydawnictwo nie ponosi odpowiedzialności za zamieszczone informacje.